

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Vita Et Virtutibus R. P. Bernardi Colnagi E Societate Jesv Libri Dvo

Paullin, Johannes

[Monachii], 1662

Cap. XV. In Palæstina[m] cogitat, sed à Pontifice prohibetur, Romanæ
destinatus Purpuræ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44152

CAPUT XV.

In Palestinam cogitat; sed à Pontifice prohibetur, Romanae destinatus purpurae.

§. I.

*Sepulchrū
Servatoris
visere in ai-
nimo ha-
bet.*

DUm hæc aliâque id genus, non videri in Deum fiduciæ, amoris homines, semperque ardentis ad gloriam gloriam amplius propagandam, sicut dii præclara edit Bernardus Romæ documenta, vetus in illius pectore adeundæ Palæstinæ cupiditas in dies magis exarsit, et tandem adegit, ut nihil, quod per obedientiæ modestiæque jura liceret, non tantum sibi duxerit, quò consilium tam antiquum ac pium tandem aliquando exqueretur. Nempe Crucifixi amor, patendi desiderium, Servatoris vulnera, Bernardi mentem adeò profundè infederant; ut ipse veluti sacro magnete tactus, Palæstinam identidem respiceret. Nec aliud animo visere posse videretur. Itaque à Majoribus enixè flagitavit, copiam sibi fieri, beatam illam tellurem, sanguineis Christi vestigiis nobilitatam visendi, ut Sancti Patris Ignacii

ex

exemplo eam oculis lustrare, pijs venerari
 osculis, & lacrimis irrigare posset: quodque
 permirum est, tantâ facundiâ apud Mode-
 ratores in hanc rem peroravit, tam potenti-
 bus rationum momentis causam egit, tam
 incenso pietatis studio obsecravit, ut pote-
 statem sibi facturos Terræ Sanctæ ex animi
 sententia ad eundem minimè dubitaverit.

§. II.

Iam ergo profectioem adornabat, jam
 itineris socios circumspectabat, in quibus es-
 se voluit non nemo ex scelerum simul &
 calamitatum cœno Bernardi operâ extractus. *Ad vivē-*
 Iosephus Lanzafames is erat, homo Siculus, *mes conde-*
 qui jam olim huic profectioem sub annum *mutatum*
 1599. se obrulerat. Cùm enim Bernardus *liberat.*
 Genuam sub id tempus ex itinere venisset,
 mox ut solemne suum teneret, ad infelicem
 reorum, qui ad remos damnati sunt, tur-
 bam perrexit, ibique sedulò, num Catanen-
 sis aliquis in eo numero esset, apud illos
 inquisivit, quod ut faceret, à Divo Antonio
 se commonefactum ajebat. Ita reperit for-
 tē hominem Siculum usque ad mortem tri-
 remibus addictum, scilicet Iosephum Lan-
 zafamem, quem modò nominavi. Ab hoc
 vitæ non minùs flagitiosæ, quàm calamito-
 sæ

fæ historiam edoctus, & impendentem ani-
 mi corporisq; perniciem miseratus, supre-
 mum classis Præfectum, Carolum Dorianum,
 ejus liberandi causâ accessit, apud quem
 quòd Pater in primo gratiæ loco esset, non
 difficulter desideratam homini libertatem
 obtinuit; neque hac contentus, evoluto anni
 spatio, Româ iterum delatus Genuam, di-
 vino, ut putabat, consilio eundem Iosephum
 etiam servitute, quam in aula Archichalasis
 annum integrum pro Oeconomo servare
 debebat, exemit. Ut ergo Patri gratum se
 exhiberet Iosephus, sponte animi in Palæ-
 stinam comes ire voluit: à quo tamen in-
 societatem itineris non adlectus; sed viatico
 optimisque instructus monitis Romam, inde
 in patriam dimissus est.

§. III.

Genuâ Ro-
mani revo-
catur.
 Hunc in modum ipse quidem Iose-
 pho Palæstinâ interdixit. Sed divina pro-
 videntia, summusq; Christi in terris Vica-
 rius etiam Bernardi consilium turbavit, e-
 jusq; opera magno Ecclesiæ bono Romæ
 usus, in Urbem accersivit ex Liguribus,
 Solymas frustra meditantem,

Is fuit Paulus id nominis V. supremus
 sacrorum Antistes, qui Bernardi eximiam
 cum

cum doctrinam, tum viræ integritatem famâ
 primum comperit, deinde varijs ad Dei glo-
 riam gerendis rebus admovit, adeò felici
 semper eventu, ut tandem eidem Sanctissi-
 mo Patri in mentem venerit, Bernardum in
 summo honorum sacrorum cardine colloca-
 re, quò Collegio Purpuratorum Ecclesiæ
 Patrum non modicum decus ab eisdem
 doctrinâ & viræ sanctimoniâ accessurum
 crederet. Exploratas nempe habebat is
 Pontifex Patris dotes, & longa consuetudi-
 ne, & experientia, fidei indicibus veritatis.
 Ea præsertim tempestate, qua Romanam
 Sedem inter & Venetos eruperat in aperum
 bellum dissensio: de cuius eventu cum illi &
 Bernardo sermo esset, mirificè animatus est
 Pontifex, quando Patrem audiit, paucis qui-
 dem verbis, sed disertis & vaticinio gravidis
 finem exitumque belli prænunciantem, to-
 ram scilicet flammam sine molesto fumo
 intra dies quindecim sopiendam: quod even-
 tus docuit, non conjecturam fuisse; sed vati-
 cinium.

*Destinatur
 Purpura à
 Paulo V.*

*Belli Vene-
 ti euentum
 antè denū-
 ciat.*

§. IV.

Itaque jam magis animum obfirmavit,
 illique purpuram deferre statuit. Id con-
 silium ubi Pontifex Bernardo aperuit, mox
 ille verecundo rubore suffusus, atque initio
 ve-

*Purpuram
 erubescit &
 à se repellit*

ve-

veluti sideratus hæsit, tandem verò resur-
 ptis animis supplex Paulo factus vehemen-
 ter obstitit: non esse, aiebat, eò usque abij-
 ciendam purpuram, ut à tam vili capite
 dehonestetur. Pateretur Sanctissimus Pater
 se procul honoribus, eo, quem manu ferebat
 pileolo utpote sibi, qui pœnitentiã profite-
 retur, apertissimo, contentum vitam exigere.
 Neque antè destitit, quàm Pontifex præcla-
 rà viri virtute plurimum delectatus, præ-
 bus acquiesceret, ne premeret afflictum, &
 gravis illi esset, cui vel purpuræ merus tantum
 molestus erat, ut ruborem expresserit.

CAPUT XVI.

*Morbis annisque gravis in patriam
 revertitur, nondum tamen labo-
 rum satur, fati jam diu præ-
 sciss.*

*Amortuis
 mori discit.* Crescebant interea cum annis morbi-
 nunquam intermissa virium contentio
 jam dudum fatiscente corpusculo
 gorem omnem exhauserat; perstabat tamen
 in acie Bernardus, ut non nisi stantem morbum
 aggredi posset. Quam ne timeret invadere